

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312203007
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1312203007.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Dariny Kuchtovej a JUDr. Branislava Krála, v právnej veci žalobkyne: R. W., H. C. Š. R. Č.. XX, H., zast. AK JUDr. Peter Kubík, spol. s r. o., Panenská ul. č. 6, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova ul. č. 48, Bratislava, zast. advokátom JUDr. Romanom Kvasnicom, Sad A. Kmeťa č. 24, Piešťany, o 5.839,71 eur s prísl., na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 29. októbra 2014, č. k. 7C/64/2012-165, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni k rukám Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Kubík, spol. s r. o., trovy odvolacieho konania 393,46 eur, do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.839,71 eur s prísl. a povinnosť, počnúc dňom 1. 4. 2014, vyplácať žalobkyni sumu 157,83 eur mesačne, splatnú vždy k 15. dňu toho-ktorého mesiaca, až do dožitia žalobkyne, pričom vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa žalobkyňa dožije. Napokon súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni, k rukám jej právneho zástupcu, trovy konania 350,- eur a trovy právneho zastúpenia 2.395,44 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa bola zamestnankyňou žalovanej a jej pracovný pomer u žalovanej sa skončil odchodom do dôchodku. Dňa 28. 8. 1995 uzavreli účastníci konania Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ Touto zmluvou sa žalovaná zaviazala vyplácať žalobkyni doživotne sumu 4.755,- Sk (157,83 eur) mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca, až do dožitia žalobkyne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom žalobkyňa začala poberať starobný dôchodok. Žalovaná listom z 26. 10. 2009 v zmysle § 582 Obč. zák. vypovedala Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ s tým, že po uplynutí 3-mesačnej výpovednej lehoty, plynúcej od doručenia výpovede, platnosť a účinnosť zmluvy sa skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31. 3. 2010. Žalovaná poskytovala žalobkyni plnenie v zmysle vyššie uvedenej zmluvy do 1. 4. 2010. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo 16. 2. 2011, č. k. 7C/146/09-105, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.736,13 eur s prísl., z titulu plnenia v zmysle vyššie spomenutej zmluvy, za obdobie apríl 2010 až február 2011. Tento rozsudok potvrdil odvolací súd rozsudkom z 23. 8. 2011, č. k. 11Co/101/2011-143 a nadobudol právoplatnosť dňa 17. 10. 2011. V prejednávanej veci sa žalobkyňa proti žalovanej domáhala plnenia v zmysle predmetnej zmluvy za obdobie od marca 2011 do marca 2014 vo výške 5.839,71 eur (157,83 eur x 37 mesiacov = 5.839,71 eur). Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil

záver, že žaloba je dôvodná. Súd prvého stupňa, ako predbežnú otázku, riešil (ne)platnosť výpovede zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ Táto zmluva podľa súdu prvého stupňa nie je zmluvou uzavretou na dobu neurčitú, a preto ju žalovaná nemohla vypovedať v zmysle § 582 Obč. zák. Trvanie Zmluvy o dôchodku je ohraničené právnou skutočnosťou, ktorou je smrť fyzickej osoby. Vymedzenie doby trvania zmluvného vzťahu k udalosti, o ktorej je isté, že v budúcnosti nastane (smrť poberateľa dôchodku), však nezakladá zmluvný vzťah na dobu neurčitú, keďže je z neho zrejmé, že je určený začiatok trvania tohto zmluvného vzťahu, ako aj jeho koniec (ohraničený smrťou), pričom zrejmé nie je len to, kedy k nemu dôjde. Zmluva o dôchodku bola teda uzavretá na doživotne určenú dobu neurčitého trvania. Keďže v zmysle § 582 Obč. zák. možno vypovedať iba zmluvu dojednanú na dobu neurčitú, akou predmetná zmluva, ako zmluva o dôchodku nebola, je výpoveď zo zmluvy neplatným právnym úkonom. Vzhľadom na to, sú zmluvné strany naďalej viazané Zmluvou o dôchodku. Súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnenú námietku žalovanej, že predmetný záväzok zanikol z dôvodu nemožnosti plnenia v zmysle § 575 a nasl. Obč. zák., v súvislosti s § 27 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. V tejto súvislosti súd prvého stupňa uviedol, že predmetnú Zmluvu o dôchodku, žalovaná neuzavrela za nápadne nevýhodných podmienok, pričom táto zmluva žalovanú nezaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by plnenie v zmysle predmetnej Zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a že by teda išlo o nemožné plnenie v zmysle § 575 Obč. zák. Súd prvého stupňa nepovažoval za opodstatnenú ani obranu žalovanej, že Zmluva o dôchodku je neplatná pre rozpor medzi jej článkami II. a III. Podľa súdu prvého stupňa sú čl. I., II., a III. Zmluvy o dôchodku dostatočne určité a zrozumiteľné. S poukazom na tieto závery, súd prvého stupňa žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.839,71 eur, z titulu dôchodku poskytovaného na základe Zmluvy o dôchodku, za obdobie od marca 2011 do marca 2014. Súčasne súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť platiť žalobkyni dôchodok vo výške 157,83 eur mesačne od 1. 4. 2014, keď vychádzal z toho, že plnenie zo Zmluvy o dôchodku je opakujúcim sa plnením, ktorého jedna splátka bola splatná ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku. O povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Súčasne navrhla, aby v prípade potvrdenia napadnutého rozsudku, odvolací súd pripustil dovolanie proti svojmu rozhodnutiu na posúdenie otázky, či sa na právne vzťahy založené zmluvou o dôchodku podľa § 842 Obč. zák. vzťahuje zák. č. 483/2001 Z. z. Uviedla, že predmetná Zmluva o dôchodku je zmluvou uzavretou na dobu neurčitú, a preto ju mohla vypovedať v zmysle § 582 Obč. zák. Je podľa žalovanej právne neprípustný záver súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva bola uzavretá na „presne určenú dobu, ktorej trvanie je neurčité.“ Ďalej vytkla súdu prvého stupňa, že hoci je bankou, súd prvého stupňa na vec neaplikoval § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, § 27 ods. 8 a § 116 zák. č. 483/2001 Z. z. Súd prvého stupňa sa takto nevysporiadal s tým, že § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z. z. banke zakazuje pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Toto ustanovenie sa neobmedzuje iba na bankové činnosti, ale na všetky činnosti banky, ktoré sa dostali do rozporu so zákonom č. 483/2001 Z. z. Záväzok na plnenie zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ zanikol podľa § 575 ods. 1 Obč. zák., pretože plnenie z tejto zmluvy sa stalo nemožným, vzhľadom na § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou zák. č. 483/2001 Z. z. Odvolanie, čo do výroku o náhrade trov právneho zastúpenia, žalovaná odôvodnila tým, že žalobkyňa nebola v konaní plne úspešná, keďže v časti plnenia za 12 mesiacov vzala žalobu späť, a teda z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania v tejto časti. Ďalej žalovaná vytkla súdu prvého stupňa, že pri výpočte trov právneho zastúpenia postupoval tak, ako keby išlo o spojenie dvoch vecí. V skutočnosti totiž ide o jednu vec, v ktorej sa žalovaná domáhala mesačne sa opakujúceho plnenia za obdobie od 1. 3. 2011 až do dožitia.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie na pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie, čo do výroku vo veci samej, nie je dôvodné.

Ústavný súd SR nálezom z 25. 4. 2012 sp. zn. II. ÚS 26/2012-33 v obdobnej právnej veci zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. 9. 2011, č. k. 6Co/49/2011-170, a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V tomto náleze ústavný súd zaujal stanovisko, že možnosť vypovedania Zmluvy o dôchodku neobstojí, pretože by bolo v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy Zmluvy o dôchodku pripustiť, aby

istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe, bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je podľa ústavného súdu v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Obč. zák. Súčasne ústavný súd uviedol i to, že dojednanie zmluvy o dôchodku „na doživotie“ je nepochybne treba považovať z hľadiska povahy tohto dojednania za dojednanie zmluvy na dobu určitú. Pritom ústavný súd v uvedenom náleze nevyslovil žiadnu pochybnosť o platnosti zmlúv o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s., ktoré Slovenská sporiteľňa, a. s., uzatvárala so svojimi zamestnancami (išlo o obsahovo zhodné zmluvy, a preto závery ústavného súdu možno vzťahovať i na prejednávajúcu vec).

Najvyšší súd SR v obdobnej veci v odôvodnení rozsudku z 31. 3. 2014 sp. zn. 3Cdo/253/2013 uviedol: „Vychádzajúc z obsahu zmluvy o dôchodku (čl. III. zmluvy „plnenie vo výške sumy podľa čl. II. (3.515,- Sk) bude povinný vyplácať mesačne, vždy k 15. dňu každého mesiaca, až do dožitia príjemcu na jeho účet...počnúc mesiacom, nesledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok“...) dovolací súd dospel k záveru, že peňažné plnenie, vyplývajúce zo Zmluvy o dôchodku, má povahu pravidelného opakujúceho sa plnenia (§ 154 ods. 1 O. s. p.), ktoré plnenie bolo dohodnuté „doživotne“ a v nezmenenej výške po dobu trvania zmluvy, k splatnosti ktorého sa nevyžaduje ďalšia právna skutočnosť, vzhľadom na vymedzenie doby trvania tohto plnenia (renty), preto podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia, pre priznanie opakujúceho sa plnenia zo zmluvy o dôchodku (doživotnej renty), sú v danom prípade splnené. Názor odvolacieho súdu, že pre priznanie v budúcnosti splatných mesačných splátok sa vyžaduje splnenie ďalšej právnej skutočnosti, ktorou je „dožitie“ žalobkyne, preto nemožno považovať za správny.“

Odvolací súd vychádzal z uvedených právnych názorov Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR, prezentovaných v obdobných veciach, v ktorých predmetom konania bolo, zhodne ako v prejednávanej veci, plnenie na základe Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a. s.“ Odvolací súd nevidí žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal a mohol od týchto právnych názorov odchýliť. Pritom ani Ústavný súd SR, a ani Najvyšší súd SR, vo vyššie konkretizovaných rozhodnutiach nekonštatovali správnosť názoru žalovanej, že by predmetné zmluvy o dôchodkoch uzatvárala za nápadne nevýhodných podmienok (§ 27 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z.).

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil napadnutý rozsudok, ako vecne správny.

Žalobkyňa sa svojou žalobou proti žalovanej, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 2.051,79 eur s prísl., z titulu splatného plnenia na základe Zmluvy o dôchodku, za obdobie od marca 2011 do marca 2012 a povinnosti platiť jej mesačne sumu 157,83 eur, od 1. 4. 2012 do dožitia. Následne podaním z 21. 3. 2013 (č. l. 65) žalobkyňa zmenila (rozšírila) petit žaloby tak, že sa proti žalovanej domáhala zaplata sumy 5.839,71 eur, z titulu splatného plnenia na základe Zmluvy o dôchodku za obdobie od marca 2011 do marca 2013. Ide teda o 25 mesiacov, takže požadované splatné plnenie za toto obdobie v skutočnosti predstavovalo sumu 3.945,75 eur a nie sumu 5.839,71 eur. Súčasne žalovaná v tomto podaní uviedla, že požaduje uložiť žalovanej povinnosť platiť jej dôchodok vo výške 157,83 eur, počnúc dňom 1. 4. 2013. Súd prvého stupňa uznesením z 24. 4. 2013, č. k. 7C/64/2012-101, pripustil zmenu žaloby v zmysle podania žalobkyne z 21. 3. 2013. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 12. 2. 2014 upozornil súd prvého stupňa, že žalobkyňa uplatňuje sumu 5.839,71 eur, ako plnenie za obdobie od marca 2011 do marca 2013, čo je plnenie za 25 mesiacov, ale suma 5.839,71 eur zodpovedá plneniu za 37 mesiacov. Na to žalobkyňa reagovala podaním z 2. 7. 2014 (č. l. 140), v ktorom uviedla, že suma 5.839,71 eur predstavuje plnenie za obdobie od marca 2011 do marca 2014, t. j. za 37 mesiacov a uviedla, že dôchodok vo výške 157,83 eur požaduje od 1. 4. 2014.

Z toho je zrejmé, že žalobkyňa žalobu nevzala späť v časti plnenia za obdobie od 1. 4. 2012 do 1. 4. 2013, ako sa mylne domnieva žalovaná. Žalobkyňa v skutočnosti v priebehu konania reagovala na postupné zvyšovanie splatného plnenia, ku ktorému dochádzalo postupom času. Inými slovami, jednotlivé splátky dôchodku za obdobie od 1. 4. 2012 do 1. 4. 2013, sa plynutím času stali splatnými, a preto žalobkyňa logicky sumu zodpovedajúcu dôchodku za toto obdobie uplatnila v rámci splatného dôchodku. To isté sa týka dôchodku za obdobie od 1. 4. 2013 do 1. 4. 2014. Reálne teda k žiadnemu späťvzatiu žaloby nedošlo.

Dôvodná nie je ani odvolacia námietka žalovanej, týkajúca sa nesprávneho postupu súdu prvého stupňa, pri výpočte trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom súdu prvého stupňa, ktorý vychádzal z toho, že tarifná odmena právneho zástupcu žalobkyne sa ohľadom sumy 5.839,71 eur vypočíta podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., zatiaľ čo v prípade mesačného dôchodku 157,83 eur ide o plnenie na neurčitý čas, takže tarifnou hodnotou veci je v zmysle § 10 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. päťnásobok ročného plnenia. Keďže ide o spojenie dvoch vecí, súd prvého stupňa následne správne postupoval v zmysle §13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

V obdobných veciach existuje viacero rozhodnutí, či už Ústavného súdu SR (II. ÚS 26/2012-33), alebo Najvyššieho súdu SR (3Cdo/253/2013). Nie je preto žiadny dôvod na to, aby odvolací súd pripustil proti svojmu rozhodnutiu dovolanie v zmysle § 238 ods. 3 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a priznal ich náhradu úspešnej žalobkyni. Trovy odvolacieho konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia žalobkyne v odvolacom konaní. Jej právny zástupca v odvolacom konaní vykonal 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) za 320,89 eur (200,85 eur = tarifná odmena zo sumy 5.839,71 eur v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.; $157,83 \times 12 \times 5 = 9.469,80$ eur = 5 násobok ročného plnenia v zmysle § 10 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., z čoho tarifná odmena predstavuje 253,94 eur; $1/3$ zo sumy 200,85 eur = 66,95 eur; $253,94 + 66,95 = 320,89$ eur). Po pripočítaní rež. paušálu 8,39 eur a po zvýšení odmeny o 20 % DPH, advokátska odmena predstavuje sumu 393,46 eur (20% z 320,89 eur = 64,18; $320,89 + 64,18 = 385,07 + 8,39 = 393,46$ eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.